

Kontroll- og konstitusjonskomitéen
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
12/4573-

Dato
18.01.2016

Bruk av skjønnsmidler til psykososial oppfølging i kommunene etter 220711

Jeg viser til kontroll- og konstitusjonskomitéens brev av 15. desember 2015 og til mitt tidligere brev til kontroll- og konstitusjonskomitéen datert 15. oktober 2015, hvor jeg varslet at jeg ville komme tilbake til Stortinget dersom det ble klart at det viser seg at Karasjok ikke har brukt skjønnsmidlene til oppfølging av rammede etter 22. juli i tråd med retningslinjene.

Kommunestyret i Karasjok behandlet 10. desember rapporten fra kontrollutvalget, og valgte enstemmig å be de rammede om unnskyldning for manglene i oppfølgingen. Kommunestyret godkjente også kontrollutvalgets fremstilling av hvordan skjønnsmidlene er benyttet. I rapporten slås det fast at kun om lag 417 000 kroner er brukt på psykososiale tiltak rettet mot ungdommene som overlevde Utøya-angrepet. Karasjok mottok samlet 2,55 mill. kroner som skjønnsmidler til psykososial oppfølging.

Min vurdering er at det er klart at Karasjok kommune ikke har brukt skjønnsmidlene etter intensjonen og i samsvar med retningslinjene fra Helse- og omsorgsdepartementet. Samtidig er jeg svært glad for at kommunen nå erkjenner faktum i saken, ber om unnskyldning og vil sørge for oppfølging av de berørte gjennom å ha satt av 2 mill. kroner til formålet.

Fylkesmannen i Finnmark vil følge med på hvordan vedtakene i kommunestyret følges opp i praksis, og har krevd at det skal utarbeides en rapport og plan for hvordan oppfølgingen skal være. Helse- og omsorgsdepartementet vil også be om rapportering fra Fylkesmannen for å følge saken. Når det gjelder komiteens spørsmål om hvorfor Fylkesmannen ikke var bedre orientert, er det igjen grunn til å minne om at midlene ble tildelt som frie inntekter, og at det dermed ikke ble stilt krav om rapportering knyttet til bruken av midlene. Dermed hadde ikke Fylkesmannen noen andre verktøy for å følge med på bruken av midlene enn den ordinære dialogen og oppfølgingen av kommunen. Det er i den anledning også grunn til å vise til at

Karasjok kommunes opprinnelige rapport om bruk av midlene viste at kommunen hadde brukt mer på oppfølging av de overlevende enn den hadde blitt tildelt som skjønnsmidler.

Til tross for at skjønnsmidlene åpenbart ikke er brukt i tråd med retningslinjene, vil det etter mitt syn være galt å kreve midlene tilbakebetalt. Når kommunen nå stiller midlene til disposisjon for endelig å sikre oppfølging av de overlevende og pårørende, vil et krav om eventuell tilbakebetaling være uheldig. Talspersoner for de berørte er tydelige på at selv om hjelpen nå kommer sent, så kommer den ikke for sent. Mitt primære standpunkt i saken har hele tiden vært at det viktigste er å sikre at ungdommene får den hjelpen de har behov for. Det håper og tror jeg at de nå vil få.

La meg avslutningsvis få gjenta at Helse- og omsorgsdepartementet ikke er kjent med tilsvarende situasjoner som i Karasjok. Siden midlene ikke ble fulgt av krav om rapportering, kan det likevel ikke garanteres for at ikke også andre kommuner kan ha brukt midlene i strid med intensjonene.

Med vennlig hilsen

Bent Høie